

[Svend Auken]

indstillet på at opfordre personalecheferne i private virksomheder til at motivere deres kvindelige ansatte til at deltage i efteruddannelsesaktiviteter. Men bortset herfra er der ikke ét eneste positivt forslag fra kommissionens betænkning. Hvis regeringen kan nævne bare ét forslag, ét eneste fordelingsforslag af væsentlig karakter, der tager fra de rige og giver til de fattige, vil det være en overraskelse ikke blot for mig, men for mange i det danske samfund.

Bo Kristensen (KF):

Jeg vil gerne på den konservative gruppes vegne takke arbejdsministeren for den både realistiske og fremadrettede redegørelse. Det er rigtigt, at det er et meget omfattende materiale, lavindkomstkommissionen har fremlagt, og at det er et godt grundlag og udgangspunkt for de kommende års debatter.

Det forhold, at der findes forskellige lønniveauer mellem de forskellige erhvervsgrupper, herunder også mellem enkeltpersoner, er efter det konservative folkepartis opfattelse ikke nødvendigvis et problem i sig selv, ligesom det heller ikke i sig selv indicerer, at der samtidig er tale om et lavindkomstproblem.

Vi finder det væsentligt, at den enkelte får et incitament til at yde en indsats og til at tage selvstændige initiativer. Her er en vis differentiering i aflønningerne et udmærket og ganske rimeligt motivationsmiddel. Hvad der derimod interesserer det konservative folkeparti, er, at alle får mulighed for at udfolde sig, det vil sige, at ingen på grund af sociale eller køns- eller uddannelsesmæssige barrierer er låst fast.

Det er ligeledes væsentligt for os, at de vilkår, hvorunder de forskellige arbejdsfunktioner udføres, er rimelige, samt at ingen, der ønsker at arbejde, har et egentligt beskæftigelsesproblem.

Lavindkomstkommissionen har i sin betænkning konstateret en række problemer, som i særlig grad knytter sig til lavindkomstgruppernes levevilkår. Man kan således konstatere en tendens til, at de grupper, der har den laveste indkomst, også er de dårligst stillede med hensyn til de forhold, hvorunder indkomsterne indtjenes.

Det drejer sig om forhold som sikkerhed og kontinuitet i beskæftigelsen, arbejdsvilkår, sundheds-, uddannelses- og indflydelsesmæs-

sige forhold. Man har også konstateret en nøje sammenhæng mellem den sociale baggrund og placeringen på arbejdsmarkedet.

Kommissionen har endvidere under sit arbejde konstateret, at man i løbet af 1970'erne har kunnet registrere en udfligning af lønforskellene.

Løsningen af de problemer, som er beskrevet af lavindkomstkommissionen, må nødvendigvis, som kommissionen også selv understreger det, ske under hensyntagen til de realøkonomiske vilkår, som også den aktuelle økonomiske politik er underlagt. Det er en endog yderst fantasifuld utopi at forestille sig, at lavindkomstgruppernes problemer kan løses isoleret. Kun i sammenhæng med en generel forbedring af samfundsøkonomien kan disse gruppers generelle og specielle problemer imødegås.

Det konservative folkeparti er fuldstændig enig i kommissionens syn på de positive beskæftigelses- og fordelingsmæssige virkninger, som både en forbedring af konkurrenceevnen og en dæmpet inflationstakt kan få. Denne opfattelse har vi gang på gang fremført fra denne talerstol i de sidste 10 år. Det er derfor glædeligt at notere, at det ser ud til at lykkes denne regering at vende udviklingen. Væsentlige, ja faktisk altafgørende midler har i denne sammenhæng været en effektiv omkostningsdæmpende politik bestående fortrinsvis af offentlige besparelser og af realistisk indkomstpolitik. Det er derfor af største betydning, at vi er styrkede til at fortsætte denne resultatorienterede økonomiske politik, som tager sigte på varige forbedringer.

I sin betænkning fremkommer kommissionen med en række tanker om og forslag til, hvordan specielt lavindkomstgruppernes problemer kan løses. Man har her peget på muligheden af under forskellige former at lade det offentlige udvide aktivitetsniveauet, hvorved flere bliver ansat i offentlig regie. Den tanke må det konservative folkeparti advare stærkt imod. Gennemførtes ideen i mærkbart omfang, ville det være det samme som at sætte en skivebremse på genopretningen af den danske økonomi, som er så voldsomt nødvendig, og det altafgørende herunder er også at få fjernet det store budgetunderskud. En sådan strategi vil, som vi til håbløshed har set det, medføre et stigende renteniveau, som øger erhvervsvirksomhedernes omkostningsniveau, og som i sidste ende medfører,